

Lærebog i Kranio-Sakral Terapi

Stanley Rosenberg

Stanley Rosenberg, forfatter til denne tekst, har copyright til denne tekst og er hermed fuldt beskyttet af copyrightloven.

Du har tilladelse til at downloade og/eller printe teksten til eget privat brug.

Du må også gerne downloade og bruge denne tekst til distribution til andre på 2 betingelser:

- 1) at teksten printes eller kopieres elektronisk i sin helhed uden udeladelser, tilføjelser eller ændringer.
- 2) at alle kopier af teksten inkluderer denne information om copyright, navn og adresse på forfatteren.

Stanley Rosenberg Institute
Nygade 22 B, 8600 Silkeborg
Denmark

Telefon: + 45 86 82 04 00
telefax: +45 86 82 03 44
e-mail: institut@stanleyrosenberg.com
website: www.stanleyrosenberg.com

The Voodoo Ritual of Diagnosis: Disfunction, Dismay, Depression, Disease, Degeneration and Death

KAPITEL 12

Ved at slå ordet "voodoo" op i ordbogen, finder jeg at den almindelige brug af ordet er: "at placere under indflydelse af trolddom eller forbandelse, at forhekse".

Udover den almindelige brug af ordet, er voodoo en religiøs tradition. Ordbogen forklarer, at voodoo er "en religion praktiseret hovedsagelig i de caribiske lande, specielt på Haiti, synkretiseret fra romersk katolske ritualelementer og levendegørelse og magi fra slaver fra Vestafrika, hvor den højeste Gud regerer over en stor gudekreds af lokale og skytsguddommelige, forgudede forfædre og helgene, som kommunikerer med troende i drømme, trancer og rituelle besiddelser.

Hvad er sammenhængen mellem voodoo og diagnosepraktisering, som er universel i den lægelige profession og næsten lige så vidt brugt i de alternative og komplementære felter?

For mange år siden, længe før mit arbejde som kropsterapeut, fortalte min ældre bror, som er kirurg, mig en historie om tankens kraft. Min bror havde generelt meget lidt tiltro til psykologi og psykiatri, som er videnskabelige fag, som skulle kunne helbrede sindet. Men ud fra hans synspunkt, havde han en bestemt klarhed, fokus og styrke over sindet, hvilket tillod ham at opnå mere end almindelig succes i mange forskellige områder af sit liv. Han sprang 2 år over i high school og klarede stadig at være nr. 1 i hans klasse. Han udviklede sig til at blive en højt respekteret kirurg. Han havde forretningssans nok til at blive medejer af sit hospital og var engageret som bestyrelsesmedlem, og havde opsyn med administrationen. Og han begyndte at løbe maraton, da han havde sat sig for det.

Historien han fortalte mig, var om en læge, som tilså patienter på hospitalet. På en eller anden måde var rækkefølgen af journaler, som han havde fået, blevet blandet sammen. Stående ved sengekanten ved en patient, som man regnede med var døende, læste han ved en fejl journalen vedrørende en anden patient, som var blevet raskmeldt og skulle hjem 3 dage efter. Lægen fortalte den terminalsyge mand, at han faktisk var rask. Patienten, som var noget overrasket, takkede lægen. Han tog hjem og blev rask.

Ved sengekanten til den patient, som var rask og skulle hjem, læste lægen journalen vedrørende manden som var døende af cancer. Han fortalte manden, at det så temmelig skidt ud og at han højst havde en uge tilbage at leve i og at han skulle samle sin familie så de kunne bringe orden i hans

papirer. Patienten så overrasket ud, hengav sig til de ting han følte han havde brug for de følgende få dage. Inden der var gået en uge, var manden død.

Sindet er meget kraftfuldt. Nogle gange sker der bizarre ting i den medicinske verden.

I Californien, var der en kvinde, som havde cancer og var sat til en maveoperation. Kirurgen skar hendes mave op, og så at canceren havde spredt sig til næsten alle hendes organer og besluttede at det var bedre ikke at begynde at skære canceren væk og derved undgå at udsætte hendes krop for så stor en belastning. I stedet for syede han hende sammen igen. Han tænkte, at det var bedre for hende at nyde sine sidste dage, så godt som hun nu kunne, uden at lide så meget, både af canceren og chokket og smerten fra en stor operation.

Da hun vågnede op, spurgte hun lægen, "hvordan gik operationen?" Lægen løj. Han fortalte hende, at "vi fik al canceren ud. Der er en god chance for at du vil blive helt rask." Kvinden tog hjem.

Inden for få uger var hun fuldstændig rask. Canceren, som skulle have været opereret væk, var forsvundet.

Kirurgen var så opløftet over at kvindens sind havde gjort, hvad hans skalpel ikke havde formået, så han skrev en artikel, som blev offentliggjort i et lægetidsskrift.

Dette fænomen fik mange menneskers opmærksomhed. Kvinden, som var blevet opereret hørte historien ved et selskab. Da hun hørte navnet på kirurgen, som havde skrevet artiklen, fik hun et glimt af intuition, af at hun faktisk kunne være kvinden som der var skrevet om.

Hun konfronterede lægen. Han fortalte hende, at hun faktisk var den kvinde, som han havde skrevet om. Inden for få uger dukkede kvindens cancersygdom op igen. Da det nu engang foregik i Californien og i USA, trak kvinden kirurgen i retten og sagsøgte ham for at være grunden til at hendes cancer kom igen. Jeg ved ikke om hun nogensinde vandt sagen, men for mig er det en historie som fortæller om sindets kraft til at fremme enten sygdom eller sundhed.

En læge kan i en hvilken som helst situation ses som en person med stor autoritet, og hvis ord folk generelt har tillid til og tror på.

Ordbogen siger også at ordet "voodoo" betyder "en praktiker, præst, eller præstinde af voodoo". Også at voodoo er

”baseret på urealistiske eller falske forudsætninger”.

Som et samfund respekterer vi generelt vores læger og sundhedsudøvere til at være veluddannede og oprigtigt og kompetent fungerende ud fra vores almindelige tro og syn på sygdom og sundhed.

Vi opsøger dem når noget er galt. Vi plejer at have tillid til deres diagnosticering.

De fleste af os har set film der viser voodoo udøvere eller hekse som kaster forbandelse over folk. Ofte bliver den person som der er kastet forbandelse over, sat i en tilstand af frygt eller depression (besvimelse og apati). Nogle af disse personer dør endda.

Præsten er i en speciel udklædning og der bliver udført ritualer i et mørkt, trængt rum eller rundt om et åbent bål. Det hele synes primitivt. Vi kan på behagelig vis distancere os selv fra det. Vi er trods alt meget bedre uddannede og har ikke disse former for overtro.

Selvfølgelig render vores læger ikke rundt med malede ansigter, perler om halsen og med rangler eller klokker om anklerne. Vores professionelle læger bærer ofte hvide kitler og de tilser patienter i specielle omgivelser i deres lægepraksis eller på hospitalet.

Jeg husker, at jeg besøgte min bror, da han flyttede sin praksis ind til sit nye hospital for mange år siden. Hans stol havde en meget høj ryg, som gik mindst 18 inches over hans hoved. Den havde armlæn og kunne vippe tilbage. På væggen bag ham var hans diplomer fra college, lægeskole, forskellige ophold han havde været på og hans licenser. De var alle smukt indrammede.

Jeg sad i patientstolen. Den var meget almindelig, havde ingen armlæn, kunne ikke vippe tilbage og der var ingen tronelignende ryg på stolen som tårnede sig op over mit hoved. Bare siddende der, stod det klart at blot ved møbleringen af rummet, var min bror og jeg i nogle omgivelser hvor han havde al magten og autoriteten og jeg var ydmyg og skulle lytte efter.

Med al retfærdighed, selvom han besad autoriteten, var han meget afholdt af sine patienter, sygeplejersker og det øvrige personale på hospitalet. Jeg oplevede dette mange gange når jeg besøgte ham, nogle gange når jeg fik lov at følge efter ham når han gik sine stuegange ved patienter som lå i deres senge. Han var altid professionel, men samtidig mødte han patienterne og personalet med en sjælden sans for respekt og ligeværdighed.

I hans måde at være på var det som om at han indså at de var ligeværdige medmennesker og at vi alle er på vores egen rejse gennem dette liv med glæde og sorg, med triumf og modgang, og sundhed og lidelse.

Angående symboliseringen med møblerne, så var jeg, nogle få år senere, i Hollywood og besøgte en Hollywood agents kontor. Dekorationen var faktisk i en primitiv afrikansk stil med skaller og spyd på væggene. Jeg sad i en stol som lignede en stor høvdings trone og puderne var betrukket

med skin, som stadig havde de korte hår fra hvad synes at være en antilope. Han selv sad i en ydmyg, lille stol med et stift ryglæn og et hårdt lædersæde og ryg.

Da jeg smilende fortalte ham at jeg følte mig som en konge, sagde han at det var også hans hensigt.

Han var agent for nogle meget berømte filmstjerner. Når de kom ind, var det klart, at de skulle føle sig vigtige og at de skulle føle at han var der for at skaffe dem mere arbejde.

Når jeg nu er en alternativ terapeut, er det let af hænge en læge ud for hans voodoo og ydre, overfladiske autoritet. Men mange alternative terapeuter bruger lige så ufrivillige voodoo fælden af autoritet på deres patienter. Lægens hvide kittel er byttet ud med andet stads. Jeg har akupunktur plancher på væggen i mit behandler rum side om side med plancher med muskler og rygsøjlen.

Tydeligvis må, hvem som helst med disse plancher på væggen, vide hvad han gør.

Jeg husker et besøg hos en astrolog. Hun havde smukke broderede symboler af en gylden sol og en sølv måne på en dyb lilla baggrund hængende på væggen. Der var endda nogle metal spidser og sten som repræsenterede stjernerne. Dette var hendes autoritetsstads sat i stedet for de komplicerede bevægelser af planeter og stjerner. Andre professionelle kontorer har bogreoler, blade og andre udsmykninger som udtrykker den samme effekt – præstens autoritet.

Men selv uden dette stads, er der stadig en form for autoritet i forholdet mellem en patient og behandler/terapeut. Min yngste søn spillede ishockey. Jeg husker at jeg hjalp en af hans holdkammerater som lige var blevet slået ind i barrieren ved en hård tackling. Han havde slået sin nakke. Han var kommet væk fra skøjtebanen, havde stadig sine skøjter og dragt på, holdt sin stav i den ene hånd. Han tog sin hjelm af og jeg begyndte at massere hans nakke. Selv uden noget som helst pynt/stads fra mit kontor, i dette øjeblik, havde jeg autoritet.

Han var i smerte, og bange for om han var kommet alvorligt til skade, så hans sind var åbent og han havde tillid til mine ord fordi jeg hjalp ham. Han kunne igen bevæge sig frit. Han spurgte om han kunne spille videre, om han skulle være forsigtig eller om han skulle ses af mig igen. Jeg fortalte ham at jeg troede han var ok, at ”skøjte nok var en af de bedste måder at hjælpe hans nakke på og til at holde hans krop i form ved. Den bedste øvelse du kan lave er at dreje dit hoved fra side til side. Du gør det hele tiden når du spiller på isen”. Han bevægede sit hoved fra side til side for at checke om der stadig var smerte. Han var smertefri. Så smilede han og skøjtede ud på isen igen for at øve med de andre.

Vi kan konkludere, at vi ofte ved kulturel indoktrinering, påklædning og indretning giver vores læger og supplerende behandlere magt, ligesom tro tilhængere af voodoo religion giver deres præster magt. Dette giver vores læger og andre supplerende typer behandlere stor indflydelse som kan bruges enten til at heale og helbrede eller til at forhekse.

Med magten fra den autoritet, som består i vores sundhedsudøvere, i tankerne, kigger jeg på nogle af de historier jeg hører, fra min klienter, i min rolle som kropsterapeut.

Jeg fik en opringning fra en kvinde, som jeg havde undervist i et kursus om nakkemassage. Hun boede på en ø, en times flyvning fra København. En af hendes venner havde en låst nakke.

Lægen havde skannet hende. Gav hende en diagnose og sagde at to af hendes ryghvirvler var groet sammen og at den første ryghvirvel var bøjet. Han fortalte hende, at det var meget alvorligt. Hun havde bedst af at blive hjemme og være sengeliggende. Han var bange for, at hvis hun bevægede sig, ville knoglerne flytte sig og hun ville kunne beskadige en nerve. Hun var i risiko for at blive lammet for resten af sit liv. Han var så bekymret at han ringede til hende mange gange de følgende aftener og weekender for at checke at hun stadig var ok. Han gjorde hende det klart, at det ikke var normalt at han ringede hjem til sine patienter. Han gjorde dette fordi det var så alvorlig et tilfælde.

Min elev sagde, at de ville betale for min flyrejse, hvis jeg ville komme og behandle kvinden. Faktisk ville de også betale en billet til min kæreste og tilbød mig et feriehus ved stranden for en weekend eller en uge, hvis bare jeg ville komme og hjælpe hende.

Jeg stod og skulle rejse 3 uger til Staterne, og i de få timer før min flyafgang forsøgte jeg at få fat på nogle andre terapeuter før jeg rejste. Jeg kunne ikke finde nogen som jeg følte var kvalificerede eller som havde tid.

Jeg kom tilbage til mit kontor 4 uger senere. Kvinden med nakkeproblemet ringede til mig. Jeg havde det skidt med, at jeg ikke havde kunne finde nogen terapeut til hende, og jeg begyndte at fortælle hende, at jeg ville forsøge at finde en anden så hurtigt som muligt. Hun afbrød mig og sagde "jeg kan komme til din klinik". Jeg blev meget overrasket. Hun fortsatte, "jeg kunne ikke holde ud at ligge i sengen så længe. Efter 2 uger stod jeg ud af sengen. Jeg begyndte at bevæge mig. Siden da har jeg gået langs stranden, 5-10 km om dagen. Jeg har det meget bedre."

Så huskede jeg noget, som jeg havde moret mig meget over i løbet af årene. På den ene side, kritiserer læger de alternative behandlere og siger at der ikke er nogen videnskabelig basis for dem. På den anden side, anerkender de som regel ikke at de fleste af deres behandlinger er baseret på hvad vi kalder for "den lægevidenskabelige kunst". Nogle læger anbefaler sengeleje ved nakke- eller ryg problemer. De fleste fysioterapeuter er imod sengeleje. Den eneste videnskabelige artikel, som jeg har læst om det, var undersøgelser gjort på University of Washington i St. Louis i USA. Artiklen konkluderede at uanset hvor megen smerte personen var i, så var det bedre hvis han/hun bevægede sig så meget som muligt og ikke blev i sengen.

Jeg gav hende en tid. Hun tog færgen og bussen, en tur på mange timer. Hun ankom smilende til mit kontor. Jeg bad hende om at bevæge sit hoved. Hun var stiv i næsten alle bevægelsesretninger.

Nu, som en præst fra en anden stamme, begyndte jeg at

hæve den forbandelse, som gjorde hende angst. Jeg begyndte at arbejde med den tro, at jeg ikke var enig med hvad lægen havde printet ind i hendes hoved/bevidsthed. Jeg fortalte hende at det var umuligt at de 2 ryghvirvler i hendes nakke var groet sammen. (Det var ikke første gang jeg havde hørt sådan en diagnose fra en læge eller en kiropraktor, mens de viser patienten et røntgenbillede eller et skanningsresultat). Til min viden, har der aldrig været en skelet, hvor 2 ryghvirvler voksede sammen.

Jeg kan forestille mig at musklerne er spændte og trækker de to knogler ind mod hinanden og fra den vinkel, som røntgenbilledet eller skanningen er taget, ser det ud som om der ikke er luft mellem de 2 knogler.

Jeg begyndte, med en yderst forsigtig massageteknik, at løse hendes nakke. (Jeg tilstræber at mine teknikker for nakken er yderst forsigtige/blide og jeg er meget omhyggelig med at undgå at trykke ned i det bløde væv i specifikke områder. Se kapitel 2 i min KST bog).

Før der var gået et minut, mærkede jeg den forandring som jeg ønskede, under mine fingre. Jeg bad hende om at sidde op. Jeg bad hende om at bevæge sit hoved i forskellige retninger. Jeg kunne se en klar bedring i hendes bevægelse, i alle retninger.

Der var stadig meget arbejde for mig at gøre, for at få hende til at kunne bevæge sig mere frit.

Jeg skulle til at bede hende om at ligge sig ned igen. Pludselig brød hun ud i gråd og hulkede og hulkede. Jeg tror, at jeg så lidt overrasket ud. Hun kiggede op, gennem sine tårer, og sagde at hun havde det fint. Hun behøvede bare ikke at være bange mere. Hun græd videre i nogle få minutter.

Hun sagde at dette betød, at hun sikkert ikke behøvede operationen. På basis af diagnosen, ventede hun på at få en tid til operation på et privat hospital. Kirurgen foreslog at samle flere af hendes nakkehvirvler med en metalplade, eller skære et stykke af knoglen på flere nakkehvirvler og bagefter samle dem med en metal stang.

Jeg lavede sjov med hende. Jeg sagde, at hvis hun havde bedre bevægelse og ingen smerte, så var der ikke megen grund til at få lavet operationen. Jeg sagde til hende, at det var en god ting, at hun ikke behøvede operationen. "Selvom maden på et privat hospital, er bedre end på et almindeligt hospital, så vil du sikkert helst undgå operationen. Så kan du tage nogle af de penge, som du sparer på hospitalsregninger, og bruge dem på at invitere din familie ud på jeres yndlingsrestaurant på jeres ø."

Jeg fortsatte de næste 45 minutter med at løse spændinger i hendes nakke. Da vi var færdige, var jeg tilfreds med bedringen. Jeg kunne se at hun kunne få endnu bedre bevægelsesfrihed. Men hun var glad. Hun sagde at hun havde mere bevægelse i sin nakke nu end hun kunne huske hun nogensinde havde haft. Hun var vældig glad.

Jeg fortalte hende, at nu da hun kunne bevæge sit hoved mere frit, så vil musklerne også spænde og slappe af. Dette vil pumpe blodet ind og ud af musklerne. De vil fungere bedre og bedre som tiden går. Jeg fortalte hende at hvis hun ønskede at tilskynde processen, kunne hun tage til min elev

på øen og få nogle flere behandlinger, og at hendes nakke kunne få det endnu bedre. Men det var sikkert ikke nødvendigt, da hun højst sandsynligt ville forbedre sig selv.

Det var medicinsk læge voodoo. Hvad med nogle eksempler på alternative og supplerende medicinsk voodoo?

Jeg behandlede en af mine venner for at løsne en smerte i hoften, over sammenføjnngen. Hun sagde at problemet var at hendes hoftesammenføjnng var tørret ud. Jeg spurgte hende, hvordan hun kunne vide at hendes hofte sammenføjnng var tørret ud. Hun svarede at den kvinde, som gav hende dyb bindevævsmassage, havde fortalt hende det.

I alle min år med kropsterapi, havde jeg aldrig hør om en hofte sammenføjnng der var tørret ud. Jeg var nysgerrig. Så jeg spurgte hvordan hendes terapeut havde konkluderet at sammenføjnngen var "tørret ud", "havde hun taget røntgenbilleder eller lavet skanninger"? Min ven sagde, "jeg tror det var fordi at jeg fortalte hende at jeg var lidt stiv og havde smerter når jeg løb". Så grinte hun, hun havde set igennem projektionen. Smerte og stivhed er én ting, og noget som hendes terapeut skulle have taget sig af. Men en "udtørret hofte sammenføjnng" var ikke sund viden for hjernen. Min ven lo, rystede forbandelsen af sig – og det var afslutningen på den voodoo diagnose.

Jeg er sikker på at terapeuten troede på at hofte sammenføjnngen føltes som om den var "udtørret", hvad end dette betød for hende. Men at fortælle det til sin patient, efterlod blot den patient med et indtryk af at noget var alvorligt galt med hendes krop. Med den slags frygt hængende over sit hoved, er der mange mennesker som vil ændre deres aktiviteter – stoppe med at jogge, spille golf eller cykle. Og selvfølgelig, når som helst de tænker på deres krop, er den "udtørrede hofte" på listen over de ting som er galt. Som listen bliver længere, bliver vi mere og mere opgivende.

Jeg blev ringet op, den anden aften, af en kvinde som ville have mig til at behandle sin søn. Han havde høreproblemer og var begyndt at blive diagnosticeret som autistisk. Jeg sagde at det var en populær diagnose. Når børn havde høreproblemer og ikke forstod hvad der blev sagt, blev de af og til indadvendte og svære at kommunikere med.

Hans biologiske mor havde cancer gennem graviditeten og døde kort efter hans fødsel. Denne kvinde blev hans stedmor da han var et år gammel. Nu var han 7 år.

Hun sagde at hun og hendes mand havde gjort alt for at hjælpe deres søn. De havde endda være ved en healer. Healeren sagde at det måske kunne være noget som hun eller hendes mand havde gjort eller sagt så at drengen ikke ønskede at høre. Det var en voodoo forbandelse, om jeg nogensinde har hørt om én.

Hun fortalte også at han var meget stresset. Ud fra mine erfaringer, var der ofte sammenhæng mellem stress og høreproblemer.

Jeg fortalte moderen om en succes jeg havde haft for nylig med en 16 år gammel pige, som havde været døv på sit højre øre efter meningitis i en alder af 3 måneder. Pigen var blevet diagnosticeret som døv. Man regnede med, at der

efter infektionen "måtte være sket en skade". De antog blot at der var ødelagt struktur, fordi hun ikke kunne høre (funktionelt). De konkluderede at der ikke var nogen chance for at hun nogensinde ville kunne høre på det øre igen.

Jeg har lært, at der er 2 vigtige muskler som kontrollerer hørelsen. Den ene går til trommehinden og den anden går til 3 små knogler i det indre øre. Disse 2 muskler bliver svækket ved mangelfuld funktion af henholdsvis den 5. og 7. kranienerve.

I dette tilfælde, arbejdede jeg med en teori af Stephen Porges. I Polyvagal Teorien, postulerer han, at ved stimulering af ende stykket af en nerve, kan du af og til genskabe funktionen i hele nerven og således genskabe funktionen i andre ende stykker end du stimulerede. Ved at arbejde på andre muskler, som har den samme svækkelse fra den 5. og 7. kranienerve, håbede jeg at kunne afslappe de to muskler til øret.

Det virkede. Efter 15 minutter kunne hun høre på sit højre øre. Forbedringen i hendes hørelse har holdt ved. Pigens mor var meget begejstret, hun fortalte nogle, at det var et mirakel.

Sommetider hører jeg folk bruge ordet "mirakel". Når jeg ser tilbage, vil jeg sige at jeg lavede god kropsterapi. Den forkerte diagnose fra lægen fik tilstanden til at se ud som om intet kunne hjælpe. Problemet var at diagnosen var forkert. Pigen havde ikke den sygdom som lægen troede og som alle troede. Således opnåede jeg det utrolige at genskabe hendes hørelse.

Men i mine øjne var det ikke noget mirakel. Det var blot en dårlig diagnose givet af en læge og en god behandling givet af mig. For mig, for at noget kan være et mirakel, må det være en handling fra Gud.

Men i mange tilfælde, stiller jeg spørgsmålet "er problemet uoprettelig ødelæggelse eller mangel på normal udvikling og kan det ikke rettes, eller er det funktionelt, nogen som ikke fungerer, men som muligvis kunne få funktionen genoprettet." Hvis jeg tror, at jeg har en mulighed for at hjælpe på en tilstand med de teknikker og den erfaring som jeg har, så vil jeg gøre forsøget. Du ved ikke om det hjælper, hvis ikke du prøver. Og selvom du ikke er i stand til at genoprette funktionen, er der måske en anden som kan eller måske retter den sig selv.

Efter at have hørt om min succes med den 16-årige pige, blev stedmoderen til den 7-årige dreng mere håbefuld.

Herefter fortalte jeg hende, at uanset hvad der skete med hans hørelse, ville jeg højst sandsynligt kunne hjælpe ham med hans stress. Hun virkede meget glad for dette.

Så tog jeg fat i voodoo projektionen fra healeren. Jeg fortalte hende, at ved at healeren fortalte hende og hendes mand at de muligvis var ansvarlige, i form af deres handlinger, for deres søns problem, at det helt sikkert ville give grobund for skyld i dem begge og muligvis ville de have mistillid til hinanden.

Hun sagde, at de faktisk følte skyld.

Jeg sagde, at for mig, så det ud som om, at på grund af drengens problem, havde de højst sandsynligt brugt endnu

mere tid og energi på at prøve og hjælpe ham og at han sikkert fik mere kærlighed fra dem end de fleste børn på hans alder for fra deres forældre.

Jeg skal se ham i eftermiddag. Jeg er ikke sikker på om jeg kan genoprette hans hørelse, men hvis jeg kan hjælpe med hans stress og hvis hans forældre får det bedre med sig selv, så har jeg gjort et godt stykke arbejde.

Som kropsterapeut har jeg et meget godt omdømme som mirakelmager. For eksempel har jeg kureret mange folks svimmelheds problemer. De fortæller mig at de har fortalt deres læge at de følte sig svimmel. De blev diagnosticeret med enten Ménières eller med en virus på balancenerven.

Der er en protokol til testning for diagnosen Ménières. Så jeg spørger folk om, hvordan lægen har testet dem for Ménières. Der har ikke været nogen form for tests i nogen af tilfældene, på nær en person. Hun var blevet testet grundigt. Jeg kurerede hende for hendes svimmelhed i løbet af 2 behandlinger.

Jeg spørger patienter om, hvordan deres læge ved, at de har en virus på balancenerven – kiggede lægen i øret med et forstørrelsesglas og så en grøn virus kravle rundt? De griner. Faktisk har der ofte hverken fundet en test eller undersøgelse sted.

I bund og grund er diagnosen Ménières eller virus på balancenerven generelt baseret på det faktum at patienten sagde at han/hun oplevede svimmelhed. Når de spørger, hvad Ménières er, bliver de fortalt at der ikke er nogen helbredelse for det og at de må lære at leve med det. Når de får at vide, at det er en virus på balancenerven, får de ingen medicin til at fjerne virus med.

For nogle få år siden læste jeg en bog skrevet af 2 læger, "Myofascial Pain and Discomfort: The Trigger Point Manual" af Janet Travel og David Simons. I et kapitel om en af nakkemusklerne, (sternocleidomastoideus musklen), skriver de, at svimmelhed ofte kommer af en spænding som sidder i en del af denne muskel. Musklen bliver svækket ved nedsat funktion af 11. kranienerve. I mine behandlinger for svimmelhed, genopretter jeg først og fremmest funktionen af den 11. kranienerve med en ganske let massage på specifikke punkter i nakken og på kraniet. Hvis nerven er irriteret så vil musklen være spændt. Efter genoprettelse af nervens funktion kan den kronisk spændte nakkemuskel slappe af. Herefter arbejder jeg på triggerpunkter på den del af musklen i den rigtige side.

Jeg har næsten 100% succes i behandling af svimmelhed, Ménières og virus på balancenerven. Jeg laver ofter sjov med patienterne om, hvordan jeg kan slå den virus ihjel, som sidder på deres balancenerve, ved nogle få minutters massage af deres hoved eller nakke.

Det ville have været bedre, i forhold til min måde at tænke på, hvis lægen blot ville sige: "du fortæller mig at du er svimmel. Jeg ved at det kan være meget ubehageligt. Jeg ville ønske at jeg havde noget medicin at give dig, som kunne hjælpe dig, men det har jeg ikke. Nogle gange går svimmelhed væk af sig selv. Du kan måske finde noget andet som kan hjælpe dig. Jeg ville ønske at jeg kunne gøre mere". Det ville, for mig, have været ærligt og ville have

ladet patienten have ubehageligheden som kommer af svimmelhed, men der ville ikke have været det ekstra input, som efterlader patienten i en tilstand af håbløshed, hjælpeløshed og fortvivlelse. Lægerne overdriver patienternes egne beskrivelser af sygdom, så det udvikler sig til at patienterne bliver mere syge end de egentlig er.

En ven af mig, som er forsker, fortalte mig om et projekt, som nogle psykiatere arbejdede på vedrørende depression. Han spurgte dem om, hvad depression var, men de kunne ikke give ham en definition.

For mig at se, hvis du ikke kan definere hvad depression er, hvordan kan du så vide om en person er deprimeret eller om behandlingen har hjulpet?

Men historien bliver endnu bedre. De forskede i "medicin-resistent depression". Han spurgte dem, hvad det var. Den anti-depressive medicin hjælper kun 1/3 af patienterne. De andre har medicin-resistent depression.

Jeg voksede op på en gård. Forestilling om medicin-resistent depression lugter, for mig, at voodoo. Hvorfor ikke blot sige, at medicinen kun virker på 1/3 af patienterne og at den ikke er god nok til at kurere alle depressioner. Nej, medicinen er god nok. Det er patienterne der er noget galt med.

For deres forskningsprojekts skyld, giver de elektrochok til de medicinresistente patienter. Elektrochok synes at hjælpe en anden 1/3. De som stadig klager efter medicinsk behandling og efter elektrochok, får så deres hoveder puttet ind i et kraftfuldt pulserende magnetisk felt. Dette bringer fuldstændig uorden i funktionen af deres hjerne. Nogle af de medicinsk resistente tilfælde, som heller ikke responderede på elektrochok, er i stand til at reorganisere og klare sig bedre. Jeg spurgte, hvad så med de som fik elektrochok og den pulserende magnetiske felt behandling og hvis hjernefunktion var fuldstændig i uorden? De kunne ikke hjælpes!

Det minder mig om, da jeg læste en kort artikel på "www.CNN.com". Den fortalte om noget forskning, som sammenlignede effekten af placebo og en af de førende anti-depressive medikamenter. Artiklen oplyste, at placebomedicinen tog lidt længere tid om at starte virkningen, men faktisk var de lidt bedre end den aktuelle anti-depressive medicin. Igen får det mig til at tænke på, hvor kraftfuld sindet kan være i healing.

Problemet med voodoo præster med sort magi er ikke begrænset til den medicinske verden. Her er et andet eksempel fra en alternativ terapeut voodoo præst.

Jeg husker at have hørt en zoneterapeut fortælle en patient, at denne havde leverproblemer fordi der var smertefulde krystaller i leverområdet på fodsålen. Patienten skulle blot have 10 behandlinger.

Måske havde det været bedre, hvis zoneterapeuten simpelthen havde sagt, "jeg vil massere dig her under din fod. Almindeligvis går smerten væk. Nogle mennesker mener at, hvis smerter går væk, så kan det forbedre leverfunktionen".

De fleste diagnoser burde blive i hovedet på lægen eller terapeuten eller i deres journaler. Når man taler med patient-

en bør indholdet oversættes til et sprog, som kan give klienten et positivt billede på styrkelse af helbredet. Som kropsterapeut, kan jeg sige, "her er en hård og spændt muskel" eller jeg kan sige, "her er en muskel, som er klar til at slappe af".

Ubevidst, får læger og andre behandlere deres klienter til at føle sig værre ved diagnoserne. Jeg hævder, at i mange tilfælde er det på grund af sprogbruget og det hjælper ikke patienten.

I nogle tilfælde vil disse negative projektioner øge afhængigheden til den autoritære person, hvilket kan være godt for firmaet, som sælger medicin, operationer, en serie behandlinger eller hvad som helst. I de fleste tilfælde vil patienten få det værre.

Tanken med psykosomatisk årsag til sygdom er vidt kendt og accepteret. Hvad der er nyt her, er at de ord, der bliver sagt fra den person, som skulle hjælpe, faktisk kan få patienten til at føle sig mere syg.

Jeg husker også en anden historie, som min bror fortalte mig. I USA, indtil for 20 år siden, hvis en patient gik til en kirurg, og kirurgen foreslog en operation, så betalte forsikringsselskabet for operationen. I et forsøg på at skære ned på antallet af operationer og derved spare penge, begyndte forsikringsselskabet at forlange en "second opinion", før de gav tilladelse til betaling for en operation. Patienten skulle tage til endnu en læge, som i øvrigt ikke ville få nogle penge for operationen. Den "second opinion" var, i 1/3 af tilfældene, imod operation.

En diagnose er i bedste fald, et synspunkt fra en læge eller en alternativ behandler. Det er ikke sandheden fordi de siger det eller fordi en patient hører det.

Vi som er i den autoritære rolle af voodoo præster i det almindelige medicinske eller alternative sundhedsregi industri, burde anerkende at vores ord påvirker tankegangen på de mennesker vi taler med. Deres tanker har stor kraft i forhold til deres kropsfunktion og i deres evne til at heale, til at blive raske og til at bevare helbredet.

Vi som, fra tid til anden, søger hjælp til vores helbredsproblemer, bør være varsom med måden oplysningerne bliver givet til os. Giver det os information om hvad personen tænker og gør det os på samme tid så raske som muligt under omstændighederne. Eller er det udtrykt på et sprog som vi ikke fuldt ud forstår, fokuserer på problemet og efterlader os angst og håbløse.

For flere år siden var der to NLP lærere, Jonathon Rice og Robert MacDonald, som gjorde mig opmærksom på vigtigheden i at vælge ordene udfra hvilken effekt de ville have på klienten.

Jonathon sagde, at når en person har smerte eller slapper af som en resultat af min massage, er denne faktisk i en hypnotisk tilstand modtagelig for den autoritæres sprog, i dette tilfælde mit.

For nylig, sagde min ven, Philip Neess, fra Nordlys Centret, det meget kortfattet, da vi diskuterede emnet voodoo diagnose. Han sagde, "hvad du fokuserer på, gror". Du kan fokuserer på sundhed eller du kan fokusere på dysfunktioner,

sygdom, degeneration og død.

Jeg talte med en anden ven, Jim Oschman, forfatter til "Energy Medicine". Jeg fortalte ham at vores skole lige er startet med at tilbyde en uddannelse i anatomi, fysiologi, farmakologi og patologi for at hjælpe alternative behandlere til at opnå de krav der stilles for at blive registreret. Jim sagde, "der er ingen patologi. Der er kun et behov for noget energi på visse steder."

Spørgsmålet til os alle er, "hvad er sundhed? Og hvordan kan vi fremme sundhed, ikke kun med vores behandlinger, men også med vores ord"?